

fysiske/miljøkort med byer, floder, veje osv. Betegnelsen "politisk-territorial" forekommer meningsløs, da alle kort vel er territoriale, og almindelige landegrænser gør dem ikke specielt politiske. Bortset fra betegnelsen er den grafiske kvalitet rimelig god, noget mørke i farvelægningen, noget tæt pakkede med navne og to næsten ens røde nuancer til henholdsvis veje og jernbaner.

Tredje afdeling er en samling tematiske kort over udvalgte regioner. Det efterfølges af en snes bykort hvis størrelsesforhold gør dem uden større praktisk værdi. Sidste afsnit er en tabellarisk fremstilling af udvalgte politisk-samfundsmæssige forhold, heriblandt en malplaceret liste over Comecons møder gennem 35 år.

Sidst et detaljeret stednavneindeks. På dette område følger bogen konsekvent princippet om at bruge landenes officielle stavemåde. Stettin bliver til Szczecin og Donau skrives i 6 forskellige varianter. Ærø, som dukker op i et lille hjørne, har hermed både dansk æ og ø.

Mest anvendelig som opslagsværk for østeuropainteresserede, især på stednavnefronten.

Rolf Guttesen

Jean Chaussade et Jean-Pierre Corlay: Atlas des peches et des cultures marines en France.

G.I.P. Reclus, Montpellier 1988. 104 s., ill. 31 cm. FRF 165,-.

Dette nye franske atlas over fiskeri og havbrug kunne med en vis ret kaldes en særdeles velillustreret lærebog med korte tekster til hvert opslag.

Det drejer sig ikke blot om en samling tematiske kort, som illustrerer sider af fransk fiskerierhverv. Hvor det har været nyttigt, er der tilføjet diagrammer af forskellige typer, der for eksempel viser udviklingstendenser over tid, cirkel- eller søjlediagrammer, hvor dette er mere informativt.

Kortene varierer fra dem, der dækker hele landet, over regionale kort til detailkort over havne og mindre kystafsnit. Atlasets opbygning er klar og logisk. Den dækker så vidt det kan vurderes, ethvert tænkeligt aspekt af fransk fiskeri: fransk fiskeri set i verdensmålestok, fiskeriet opdelt på arter, fiskezoner, fartøjstyper, landingshavne, samt fiskeribearbejdning, handel, fiskerirelateret forskning, og til sidst en kort oversigt over betydningen af franske oversøiske territorier, Territoires d'Outres-Mer.

Alle afsnit er fulgt op af koncise, informative tekster. Afslutningsvis bringes ord- og forkortelsesforklaringer samt litteraturliste. Et index er udeladt, men skulle ikke være specielt nødvendigt med dette atlas' opbygning.

Chaussade og Corlay har præsteret et flot værk, som henvender sig til alle fiskeriinteresserede.

Rolf Guttesen

Handbuch des Geographieunterrichts / Gründungshrg. Helmuth Köck, Bd. 1: Grundlagen des Geographieunterrichts. Hrg. von Helmuth Köck. Verfasst von Josef Birkenhauer et al.

Aulis, Köln 1986. XI, 352 s., ill. 24 cm. DEM 86,-.

Den foreliggende bog er første bind af det omfattende værk "Handbuch des Geographieunterrichts", som bliver på tolv bind. De efterfølgende skal dække den række af geografidiscipliner, der idag indrages i skoleundervisningen i Vesttyskland. Det dækker både natur- og kulturgeografiske emner, som befolkning, industri, landbrug, geofaktorer m.fl. Man skal ikke forvente nogen kortfattet undervisningsvejledning, da værket nærmere er anlagt som en ekstrakt af "det omfangsrige, specialiserede og spredte litteraturudbud", som findes til de enkelte temaer. I forordet nævnes blandt andet også, at værket tænkes at have en videre-uddannelses funktion for skolens geografilærere. Det tør nok siges, da det kan forventes at blive på mere end 4000 tætskrevne sider. Bind 1, Grundlagsbogen har fire hovedafsnit:

- Faglige og undervisningsmæssige rammer. Det indeholder afsnit af forskellige forfattere om fagudviklingen og de videnskabsteoretiske problemer. Om forskellige geografiske "skoler" og deres mere eller mindre fuldendte pædagogiske teorier.

- Mål og indhold.

- Læreprocessens organisation. Herunder om metodiske principper, undervisningsorganisation og forskellige undervisningsmidler.

- Planlægning og kontrol.

Bogen er forsynet med en omfattende litteraturliste, 30 sider, et glossar (ordforklaringer) på 10, og et anvendeligt index på 5 sider. For den danske læser giver bogen en detaljeret oversigt over situationen i den vesttyske skolegeografi, dens historie og metodisk-teoretiske udvikling. Den er skrevet med sædvanlig grundighed, uden dog at miste sin læselighed. Størst interesse har

nok de to først anførte hovedafsnit.

Rolf Guttesen

Contemporary essays in Austrian and Hungarian geography: proceedings of the 1. Austro-Hungarian Geographical Seminar: Vienna, 17-19 November 1986. Ed. by Elisabeth Lichtenberger, Márton Pécsi. (Studies in geography in Hungary, 22.)

Akadémiai Kiadó, Budapest 1988. 264 s., ill. 25 cm. USD 28,-.

Traditionelt har der i nyere tid været et godt forhold mellem Østrig og Ungarn. På trods af dette har der kun været sporadiske faglige kontakter mellem de to landes geografer, uden nogen fælles forskningsprogrammer og uden fælles konferencer til fremlæggelse af resultater. For at råde bod på dette misforhold organiseredes i november 1986 et fællesseminar i Wien. Indlæggene var grupperet omkring fire hovedemner:

- Geografisk forskning og geografiske informationssystemer. Den første del af dette tema skal tydeligvis informere om geografens udvikling og status i de to lande, og indlæggene følges da også af fyldige litteraturlister, som er opdelt efter geografiske discipliner.

- Remote sensing og økologi.

- Multivariate teknikker.

- Socio-økonomiske udviklingsproblemer i Østrig og Ungarn.

Artiklerne giver indtryk af at Østrig er ret langt fremme med forskellige SIS (spatial information systems) herunder også de geografiske GIS. Men også at Ungarn er pænt med, når det gælder SIS-databanker. Artiklerne er alle skrevet på engelsk med tysk og engelsk sammendrag.

Rolf Guttesen

Bernd Wiese: Elfenbeinküste: Erfolge und Probleme eines Entwicklungslandes in den westafrikanischen Tropen. (Wissenschaftliche Länderkunden, Bd. 29.)

Wissenschaftliche Buchgesellschaft, Darmstadt 1988. XX, 303 s., ill. 22 cm. DEM 78,-.

I denne efterhånden velkendte serie er tu- ren nu kommet til Elfenbenskysten. Det indledende kapitel forsøger lidt visionært at vurdere landets fremtid ud fra tilstedeværende underudviklings- og udviklingsfaktorer, mens de afsluttende kapitler vurderer planlægning på regions- og landsplan, handel og udviklingshjælp som udviklingsfaktorer. Imellem disse mere overordnede kapitler beskrives landbrug, industrialisering, den uformelle sektor og